

PREMIJERA Balet 'Cipollino' na pozornici Hrvatskog narodnog kazališta u Splitu

Dmitrij Rodikov,
Ajdar Valejev i
Lev Šapošnikov

Lijepa baletna bajka

Piše **Branimir Pofuk**

Balet "Cipollino", premijerno izveden u petak na pozornici splitskog HNK, po mnogočemu je vrlo poučno djelo. Literarni predložak, "Il romanzo di Cipollino" Giannija Rodarija, nastao 1951. godine, ima svrhu poučavati već samim tim što je pisan za djecu. Premda komunist koji je prilično često putovao u Sovjetski Savez, poznati talijanski pisac za djecu napravio je hajku lišenu ideologije, naivnu upravo onoliko koliko svaka priča za djecu mora i biti.

U zemlji kojom vlada oholi Princ Limun uz pomoć nadmenog šefa policije Sinjora Pomidora, revoluciju diže narod povrća. Medutim, to je revolucija bez krvi i nasilja jer glavno oružje je smijeh, ismijavanje onih na vlasti koji su smiješni sami po sebi i po svojim suludim idejama, kao što je udaranje nameta na sunce, kišu i zrak.

Balet nastao prije više od trideset godina na dopadljivu i prijemu čivu glazbu Karena Hačaturjana na splitsku je pozornicu postavio

njegov tvorac, ruski koreograf Henrik Majorov. Njegov osnovni jezik je onaj klasičnog baleta s brojnim duhovitim invencijama koje i danas djeluju svježe, efektivno i zabavno.

Vitalnost i iskustvo Majorova

Ambiciozni ansambl Baleta splitskog HNK očito je podlegao zaraznoj energiji još itekako vitalnog i silno iskusnog Majorova koji do najsitnijeg detalja, naravno, poznaje i Hačaturjanovu partituru. Od njegovog znanja, perfekcionističkog pristupa poslu te godina-

Budući da je Rodarijev 'Cipolino' u lektiri, ova bi predstava trebala ostati na repertoaru u ulozi otvorenih vrata k baletnoj umjetnosti

ma nimalo umanjenog oduševljenja za ono što radi koristi su imali i orkestar i dirigent predstave Hari Zlodre. Nadalje, produkcija

predstave uspješno je zaobišla zamku otklizavanja u jeftini i banalni kič zahvaljujući sjajnoj scenografiji Dinke Jeričević i kostimima Sonje Obradović pod svjetlom Srdana Barbarića.

U samu plesačku izvedbu uloženi su golem napor čitavog ansambla. Zahtjevna koreografija ostavlja prostora za tehničko doradivanje, usavršavanje baletnih bravura i uskladjivanje pokreta u skupnim prizorima. No, ono u čemu je predstava naročito uspješna je sjajna karakterizacija svih likova jer "Cipollino" je, možda i više nego bilo koji od klasičnih baletnih naslova koje je do sada svladao splitski ansambl, svim solistima dao priliku za iskazivanje glumačkih sposobnosti, naravno s naglaskom na komici i vrlo dobro odmjerenom karikiranju ondje gdje se ono zahtjeva.

Ja sam preksinoć gledao drugu predstavu koja je silno razveselila i razgalila puno splitsko gledalište.

U naslovnoj ulozi mladog lika Cipollina izvrstan je bio Ajdar Valejev, baš kao i Dmitrij Rodikov kao Princ Limun. Braća blizanci Dimache

iskazali su se u ulogama Majstora Grozdića i Profesora Kruške, Lev Šapošnikov bio je urnebesno pompozni Sinjor Pomidor, ljupku Rotkovicu predstavila je Elena Nikolajeva, elegantnu i čarobnu Magnoliju Albina Rahmatullina, a Grofa Višnjicu Artem Zhusov. Nemoguće je ovdje nabrojiti sve ostale manje solističke role, no treba izdvojiti i vrlo privlačne grofice Višnje Irine Chaban i Svjetlane Tušek.

Sjajne djevojčice i dječaci

Osobito velik dobitak, a ujedno i zalag budućnosti splitskog Baleta i baleta u Splitu u ovoj je predstavi nastup marljivih i odličnih djevojčica i dječaka iz Baletnog studija splitskog HNK u ulogama u kojima, primjerice u moskovskom Boljšoju, nastupaju odrasli članovi ansambla pa i solisti.

A s obzirom na to da je Rodarijev "Cipolino" i na popisu školske lektire za treći razred hrvatskih osnovnih škola, ova bi predstava trebala ostati na repertoaru u ulozi lijepih, širokih i primamljivih vrata u svijet baletne umjetnosti novim generacijama.